

מנין לנו? מי'עקב. שהרי הוא התפנן לשלשת אלו, וזרז עצמו לדורון, לקרב ולתפלה. והאיש הזה הוא הולך בדרך, הנה יש בו עטוף של מצוה לתפלה, והנה בו כלי זין לקרב. פיון שיש בו שני אלה, השלישי אין לרדף אחריה. בשקרב אליהם, נתנו לו שלום ולא השיב להם. אמר רבי חייא, הנה אחד מאותם השנים שראויים להיות בו - אין בו, שהרי לא תקן עצמו לדורון, ובדורון כלול השלום. אמר רבי יוסי, אולי היה משתדל בתפלתו, או שמרחיש תלמודו כדי שלא לשכח אותו. הלכו יחד, ולא דבר אותו האיש עמהם. אחר כך נשטטו רבי חייא ורבי יוסי והשתדלו בתורה. פיון שראה אותו האיש שמשתדלים היו בתורה, קרב אליהם ונתן להם שלום.

אמר להם, רבותי, במה חשדתם אותי כשנתתם לי שלום ולא השבתי לכם? אמר לו רבי יוסי, אולי היית אומר תפלה או מרחיש בתלמודך. אמר להם, הקדוש ברוך הוא ידון אתכם לכף זכות. אבר אמר להם, יום אחד הייתי הולך בדרך, מצאתי איש אחד והקדמתי לו שלום, ואותו איש היה שודר, וקם עלי וצער אותי, ואלמלא שהתגברתי עליו היצטערתי. מאותו יום נדרתי שלא להקדים שלום, רק לאדם צדיק, אלא אם הפרתי בראשונה, משום שיכול לצער אותי ויתגבר עלי בכח, משום שאסור להקדים שלום לאיש רשע, שכתוב (ישעיה טז) אין שלום אמר ה' לרשעים.

יתפנין לתלת מלין. לדורון, לקרבא, לצלותא. מנלן מי'עקב, דהא לתלת אלין אתפיון, וזרז גרמיה לדורון, לקרבא, לצלותא. והאי בר נש, אזיל בארחא איהו. הא ביה עטופא דמצוה, לצלותא. והא ביה כלי זיינין, לקרבא. פיון דתרין אלין אית ביה, תליתאה לא למרדף אבתרה.

בר קריב לגבייהו, יהבו ליה שלם ולא אתיב לון. אמר רבי חייא, הא חד מאינון (דף רה ע"א) תרין, דאתחזיין למיהוי ביה לית ביה, דהא לא אתקין גרמיה לדורון, ובדורון שלמא כליל ביה. אמר רבי יוסי, דילמא איהו משתדל בצלותיה, או מרחיש תלמודיה בגין דלא יעקר ליה.

אזלי פחדא, ולא מליל ההוא בר נש בהדייהו. לבתר אשתמיטו רבי חייא ורבי יוסי ואשתדלו באורייתא. פיון דחמא ההוא בר נש דהווי משתדלי באורייתא, קריב לגבייהו ויהיב לון שלם.

אמר לון, רבותי, במה חשדתון לי, כד יהביתו לי שלם, ולא אתיבנא לכו. אמר ליה רבי יוסי, דילמא צלותא הוית אמר, או מרחיש בתלמודך. אמר לון, קדשא בריך הוא ידון לכו לכף זכו.

אבר אימא לכו. יומא חד הוינא אזיל בארחא, אשפחנא חד בר נש, ואקדימנא ליה שלם. וההוא גברא הוה לסטים, וקם עלי, וצער לי. ואלמלא דאתתקפנא ביה אצטערנא. מההוא יומא נדרנא, דלא לאקדמא שלם, בר לבר נש

זפאה. אלא אי ידענא ביה בקדמיתא, בגין דיכיל לצערא לי, ויתתקף בי בחילא. בגין דאסיר לאקדמא שלם לבר נש חייבא. דכתיב, (ישעיה מט) אין שלום אמר יי לרשעים.

וְהָיָא שְׁעָתָא דְחַמִּינָא לְכוּ, וַיְהִיבִיתוּ לִי
 שְׁלָם וְלֹא אֲתִיבְנָא לְכוּ. חֲשִׁידְנָא
 לְכוּ. בְּגִין דְלֹא חַמִּינָא בְּכוּ מִצְוָה דְאַתְחַזִּי
 לְבַר. וְהוּינָא כְּמוּ כֵן מְהִיר תְּלַמּוּדָאֵי. אֲבָל
 הַשְׁתָּא דְחַמִּינָא בְּכוּ דְאַתּוּן זְפֹאִין, הָא אֲרַחָא
 מִתְּפַקְנָא קְדָמִי.

וְאוֹתָהּ הַשְׁעָה שְׂרָאִיתִי אֲתַכֶּם
 וּנְתַתֶּם לִי שְׁלוֹם וְלֹא הַשְׁבַּתִּי
 לָכֶם, חֲשַׁדְתִּי אֲתַכֶּם, מִשּׁוֹם שְׁלֹא
 רָאִיתִי בְּכֶם מִצְוָה שְׁנֹרְאִית
 בַּחוּץ, וּכְמוֹ כֵן הִיִּיתִי חוֹזֵר עַל
 תְּלַמּוּדֵי, אֲבָל עֲכָשׁוּ שְׂרָאִיתִי
 אֲתַכֶּם שְׂאֲתֶם צְדִיקִים, הִנֵּה
 הַדְרֵךְ מִתְקַנֵּת לְפָנַי.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים עג) מִזְמוֹר לְאַסָּף אֶף טוֹב
 לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרִי לְכַב. תָּא חֲזִי,
 קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא עֶבֶד יְמִינָא וְעֶבֶד שְׂמָאלָא,
 לְאַנְהַגָּא עֲלִמָּא. חַד אֲקָרִי טוֹב וְחַד אֲקָרִי רַע.
 וּבִתְרִין אֵלִין אֲתַפְּלִיל בְּרַ נֶשׁ, וְאַתְקָרִיב
 בְּכֻלָּא.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים עג) מִזְמוֹר
 לְאַסָּף אֶף טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים
 לְבָרִי לְכַב. בֵּא רְאֵה, הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה אֶת הַיְמִין וְעֹשֶׂה
 שְׂמָאל לְהַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם. אֶחָד
 נִקְרָא טוֹב, וְאֶחָד נִקְרָא רַע.
 וּבִשְׁנֵי אֵלֵה נִכְלָל הָאָדָם,
 וְהַתְקַרֵּב בְּכָל.

וְהָיָא רַע דְאִיהוּ שְׂמָאלָא, אֲתַפְּלִילוּ בֵּיה
 עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת,
 וְאַתְיְהִיב בְּסִטְרָא דְלַהוּן. בְּגִין דְאֵינּוּן עַרְלֵי
 לְבָא, וְעַרְלֵי בְשָׂרָא, וְלֹאֲסַתְאָבָא בֵּיה. אֲבָל
 בְּיִשְׂרָאֵל מַה כְּתִיב, אֶף טוֹב לְיִשְׂרָאֵל.

וּבְאוֹתוֹ הַרְע, שֶׁהוּא הַשְׂמָאל,
 נִכְלָלוּ עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת וְנִתְּן בְּצַד שְׁלֵהֶם, מִשּׁוֹם
 שֶׁהֵם עַרְלֵי לֵב וְעַרְלֵי בֶשֶׂר
 וְלֹאֲסַמָּא בּוּ. אֲבָל בְּיִשְׂרָאֵל מַה
 כְּתוּב? אֶף טוֹב לְיִשְׂרָאֵל.

וְאִי תִימָא לְכַלְהוּ, לָאוּ. אֲלֹא לְאֵינּוּן דְלֹא
 אֲסַתְאָבִי בַּהֲדִי הָהוּא רַע. דְכְּתִיב, לְבָרִי
 לְכַב. בְּגִין דְדָא טוֹב וְדָא רַע. טוֹב לְיִשְׂרָאֵל
 בְּלַחוּדֵייהוּ, וְרַע לְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת פּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת. אֶף טוֹב לְיִשְׂרָאֵל, בְּגִין לְאַדְבָּקָא
 בֵּיה. וּבִהָאֵי אֲתַדְבָּקוּ יִשְׂרָאֵל, בְּרִזָּא עֲלָאָה,
 בְּרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא, לְמַהֲוִי כְּלָא חַד.

וְאִם תִּאמַר, לְכֻלָּם? לֹא, אֲלֹא
 לְאוֹתָם שְׁלֹא נִטְמָאִים עִם אוֹתוֹ
 הַרְע, שְׂכַתּוּב לְבָרִי לְכַב, מִשּׁוֹם
 שֶׁזֶּה טוֹב וְזֶה רַע. טוֹב לְיִשְׂרָאֵל
 לְבָדָם, וְרַע לְעַמִּים עוֹבְדֵי
 כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. אֶף טוֹב
 לְיִשְׂרָאֵל כְּדִי לְהַדְּבַק בּוּ, וּבְזֶה
 נִדְבָקוּ יִשְׂרָאֵל בְּסוּד עֲלִיוֹן, בְּסוּד
 הָאָמוּנָה, שֶׁהִפֵּל יְהִיָּה אֶחָד.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זְפֹאִין אָנּוּ, דְלֹא שְׂבִשְׂנָא בָךְ.
 וְהָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׂדֵרְךָ לְגַבְּן.
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּגִין דְטוֹב הוּא לְיִשְׂרָאֵל,
 יִשְׂרָאֵל אֵית לּוֹן חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא
 דְאַתִּי. לְמַחְמֵי עֵינָא בְּעֵינָא חִיזוּ יִקְרָא. כְּמַה
 דְכְּתִיב, (ישעיה נב) פִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יִי
 צִיּוּן. בְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: (ע"ב פֶּרֶשֶׁת מִקֵּץ).

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲשֶׁרִינוּ שְׁלֹא
 טְעִינוּ בָךְ, וְהָרִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שְׁלַח אוֹתָךְ אֵלֵינוּ. אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי, מִשּׁוֹם שְׁטוּב הוּא לְיִשְׂרָאֵל,
 יֵשׁ לְיִשְׂרָאֵל חֵלֶק לְעוֹלָם הַזֶּה,
 וּבְעוֹלָם הַבָּא לְרְאוּת עֵין בְּעֵין
 אֶת מְרָאֵה הַפְּכוּד, כְּכַתּוּב (ישעיה
 נב) פִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוּן.
 בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.